

ret for, at der skulde gøres Forsøg paa at købe Rug i Rusland. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har tilraadet dette ivrigt, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at det var et ganske fortræffeligt Raad. Det var fuldkommen rigtigt set af den overordentlige Kommission, at der der var en Chance, som man ikke burde lade gaa sig forbi, og derfor blev dette Raad ogsaa fulgt, og Indkøbet er sket ved et af de betydeligste Firmaer, som beskæftiger sig med den Slags Forretninger, nemlig Det sibiriske Kompagni her i Byen, som med al mulig Omsigt og Dygtighed, efter hvad jeg har kunnet erfare derom, har foretaget dette Indkøb og fremdeles varetager Indkøbets Interesser. Den politiske Tilladelse med Hensyn til Udførsel af Rug fra Rusland blev givet meget hurtigt, men der opstod senere med Hensyn til Transporten i Rusland Vanskeligheder, som ingen paa Indkøbets Tidspunkt kunde forudse, end ikke det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der ogsaa har kunnet forudse den Forandring i Rubelkursen, som — jeg tror, det var i Februar Maaned — ingen i den øvrige Verden endnu havde for Øje. Disse Vanskeligheder skyldtes en senere Udvikling paa Krigsskuepladsen, idet en russisk Offensiv forvandlede til en tysk Offensiv overfor Rusland, og der derfor blev lagt saadant Beslag paa de russiske Jernbaner, at disse ikke kunde stilles til Disposition for Transport indenfor Landet. Af den Grund naaede denne Rug ikke frem paa det Tidspunkt, som man havde haabet, men Rugtransporten er i Øjeblikket i ganske god Gænge. Og med Hensyn til Rugprisen har de Mænd, der er kyndige med Hensyn til dette Spørgsmaal, meddelt mig, at hvis det lykkes at føre Rugen videre, vil den endnu kunne naa hertil til Priser, der er særdeles gunstige. Vi vil ogsaa være i Stand til at realisere den, og hvis vi realiserer den i Øjeblikket i Rusland, vil vi faa en ikke ubetydelig Overpris over den, der er givet for den. Hvis vi samtidig realiserer Rubler til den Underkurs, hvori nu Rublen staar, vil vi naturligvis faa et Tab; men det er dog ikke sikkert, at man vil følge en saa uforretningsmæssig Fremgangsmaade.

Jeg har blot villet oplyse dette i Anledning af det Spørgsmaal om den sibiriske Rug, som det ærede Medlem førte frem. Hans øvrige Udtalelser vil jeg vente med at omtale, til de ærede Ordførere har haft Ordet.

N. Neergaard: Det er mit Haab, at vi maa kunne fuldende denne Sags Behandling i Dag, idet jeg anser det for meget ønskeligt, at vi snarest kommer til den Udvalgsbehandling, der dog bliver meget væsentligere med Hensyn til, hvad vi kan faa ud af denne Sag, end hvad der kan siges her i Dag. Jeg skal derfor ikke komme meget ind paa de forskellige Spørgsmaal, som der ellers kunde være Anledning for mig til at berøre paa Grund af de Bemærkninger, der er gjorte af andre ærede Medlemmer og den højtærede Minister. Den højtærede Minister var, synes jeg, noget irriteret overfor mine Udtalelser, og der faldt i Øjeblikkets Varme fra ham enkelte Udtalelser, som jeg tror, det vilde have været klogere og rigtigere, om den højtærede Minister ikke var fremkommet med. Men det skal jeg ikke hæfte mig stærkt ved. Det, det kommer an paa, er, hvorledes Ministeren sagligt vil stille sig under den paafølgende Forhandling, og der fik jeg af den højtærede Ministers Udtalelser uægtelig det Indtryk, at han vilde vise en endog ret udstrakt Forhandlingsvillighed, og at vi vilde være i Stand til at forhandle denne Sag ogsaa paa et andet Grundlag end det af Ministeren opstillede. Det sidste lægger jeg betydelig mere Vægt paa end paa de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med i polemisk Retning.

Der er dog enkelte af den højtærede Ministers Udtalelser, som jeg vil dvæle et Øjeblik ved. Han sagde saaledes, at det var glædeligt, at man endelig fra autoritativ Side indenfor Venstre fik at vide en Sandhed, som Venstres Presse og Venstres Agitation hidtil aldeles havde forfulgt, nemlig at det var ikke blot Landbruget, der ved Fodringsforbud, Maksimalpris paa Rug og Flæsk m. m. havde maattet bringe Ofre for at afbøde de uheldige Forhold, Krigen havde medført, men at ogsaa andre Samfundsklasser ved Merindtægtskatten har bragt Ofre. Det er mig en hel ny Oplysning, at samtliga Venstres Blade og politiske Talere skulde have fortiet, at en saadan Indkomstskat var fremkommet. Tværtmod, ikke blot er selvfølgelig dens Fremkomst og alle de Forhandlinger, der knyttede sig til den, men ogsaa de ret betydelige Forandringer, der blev foretaget i den, blevet meget livligt diskuteret i Venstres Presse. Det er ofte blevet fremhævet, at det var en god og nyttig Vej, og at man ønskede at gaa videre ad den. Jeg forstaar altsaa ikke, hvad der giver den højtærede Minister Anledning til sine hasar-